

RAISA is een variant van RAÏSSA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Verschillende herleidingen worden geopperd:

- 1] Van der Schaar meent dat het hier een Russische vleivorm van de Hebreeuwse naam Rachel betreft. Maar er is geen enkel ander voornaamwoordenboek dat deze suggestie overneemt, zelfs niet een Slavisch. 'Rachel' betekent 'schaap', 'ooi'; oorspronkelijk 'moederschoot' of 'moederschap'.
- 2] Afgeleid van een Arabische naam? De betekenis zou dan een soort titel of rang zijn: 'hoofdman', 'chef', 'overste' enz.
- 3] In de oosterse kerk wordt gevierd een heilige Rais of Raïssa; daar is de naam afgeleid van Iraïs; die naam wordt weer in verband gebracht met Irene = 'vrede'; ook lijkt er verband mogelijk met 'Iris' = 'regenboog'; of met 'ear' = 'lente' of 'oogappel'; of met de godin Hera; daarop zou één van de varianten 'Herails' kunnen wijzen = 'aan de godin Hera toegewijd' of 'tot Hera behorend'.

*

Raïssa van Alexandrië (of van Antinoë), Egypte; martelares; † **ca 303**.

Feest 5 maart & 5 & 22 september.

Haar vader heette Petrus en was priester te Tabne (= Tabennisi of Tamieh of ook Fayoum), een gebied, halverwege Egypte aan de rand van de Lybische woestijn. De bronnen zijn het er niet over eens hoe oud zij was, toen de volgende gebeurtenissen zich afspeelden: sommigen zeggen 10, anderen 12, weer anderen 20 jaar. Ook in welk jaar precies dit alles zich voordeed, weet men niet zeker. Sommigen menen rond 308, anderen veronderstellen dat het hier gaat om de christenvervolgingen onder keizer Diocletianus, die vooral in 303 en 304 overal in het Romeinse Rijk woedden.

Hoe dan ook, op een dag komt Raïssa terug van het water putten, als zij een stoet monniken en godgewijde maagden voorbij ziet komen onder politiebewaking. Het waren er wel honderdvijftig. In die tijd woonden er al heel wat woestijnmonniken en kluizenaresen langs de Nijl. Ze waren kennelijk gearresteerd omdat ze christen waren en gingen naar het verre Alexandrië om daar aan de rechter, Culcianus geheten, voorgeleid te worden. En dat betekende in die tijd praktisch zeker dat ze de een of andere marteldood zouden moeten ondergaan, want zo ging het met allen die ervan werden verdacht christen te zijn.

Bij het zien van die stoet laat Raïssa haar kruik in de steek en begint mee te rennen, terwijl ze roept: "Ik ben ook christen. Ik ben ook christen." Ze wordt hardhandig opzijgeschoven, maar ze is onverzettelijk en ze houdt aan. Daarbij schreeuwt ze ook nog allerlei beledigingen aan het adres van de Romeinse goden en van de keizer zelf. Uiteindelijk krijgt ze haar zin: ze wordt in de stoet geduwd en moet meelopen. Het hele gezelschap wordt ingescheept te Antinoë (of Antinoëpolis) en naar Alexandrië overgebracht.

Daar handelt de rechter zoals men al verwachtte: Raïssa liet hij het hoofd afslaan en haar stoffelijke resten moesten verbrand worden. Van de anderen weet men slechts een enkele naam: er was een Fotius bij, een Archelaus en een Cyrillus.

*

Rais (ook **Herails** of **Rhais**) **van Alexandrië**, Egypte; martelares met Serenus; † **202** (of **211**). **Feest 28 juni.**

*

De naam **Raïssa** werd bekend door de vrouw van de Franse schrijver Jacques Maritain.